

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4651/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Величковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2679/2019 од 02.03.2021. године, у седници одржаној 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2679/2019 од 02.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2679/2019 од 02.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 10259/17 од 16.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име неисплаћене друге рате средстава подршке некомерцијалним пољопривредним газдинствима за 2008.годину, исплати износ од 20.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.01.2009. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2679/2019 од 02.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 10259/17 од 16.04.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, а ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Предмет тражене правне заштите је исплата тужиоцу друге рате средстава подршке некомерцијалним пољопривредним газдинствима за 2008. годину, коју тужена тужиоцу није исплатила, јер је он имао регистровано комерцијално газдинство. Тужилац није доказао да је његово пољопривредно газдинство било некомерцијално па је побијана пресуда донета применом правила о терету доказивања прописани одредбом члана 231. Закона о парничном поступку. Указивање тужиоца у ревизији на учињене битне повреде одредаба парничног поступка је без утицаја пошто је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права, што значи да битне повреде одредаба парничног поступка нису разлог за посебну ревизију.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог Закона.

Тужбу у имовинско-правном спору тужилац је суду поднео 18.12.2017. године, а вредност предмета спора је 20.000,00 динара.

Пошто је ово поступак у спору мале вредности, следи да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**